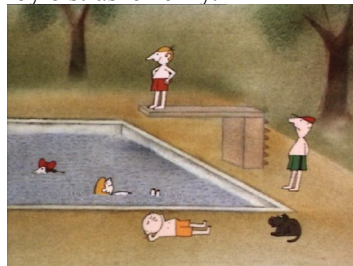
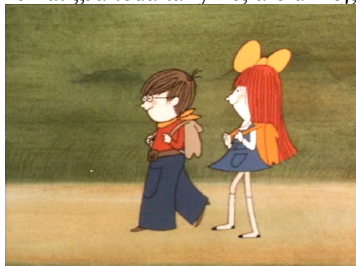


OBĚŤ PRO KAMARÁDA

10.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:



Jednou vyprávěla soudružka učitelka dětem staré báje o Ikarovi, Odysseovi a také o Ifigenii, která chtěla obětovat život pro tatínka, aby mu pomohla z maléru, a Mach řekl potichu: „Člověče, Šebestová, to musela bejt děsná hvězda ta Ifigenie. Viš, co to je. Nechat se jen tak zamordovat.“ A Šebestová řekla: „Já teda taky ne, ale uznej, že to vod ní bylo strašně hezký.“



A když potom škola skončila a ti dva šli domů, řekl Mach: „Hele, Šebestová, až budeš mít napsaný úkoly, tak na mě hvízdni, vememe Jonatána a půjdeme se koupat.“ A jak to tak říká, vidí paní Kadrnožkovou a Šebestová hned: „Jé, to je náhoda, chtěla jsem k vám skočit, jestli smíme s Jonatánem k vodě.“ Ale paní Kadrnožková se zatvářila nějak divně: „No, děti, víte, to už asi nepůjde, že. S Jonatánem máte konec, já jsem ho včera prodala.“



A Mach s Šebestovou úplně oněměli, div se nepadli do mdlob, zůstali jak dva solné sloupky, krve by se v nich nedořezal. A když to paní Kadrnožková viděla, začala brebentit: „Totiž abyste rozuměli, takový pes něco stojí, to máte žrádlo, ta známka na krk, sem tam zvěrolékař, to je pořád něco. Teď mi řekněte, k čemu takové zvíře vlastně je. Na zloděje nevěřím, co by mi taky kdo krad, pravda.“



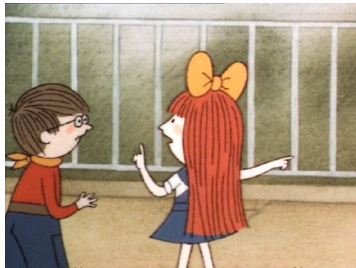
A chtěla ještě něco povídat, ale mezitím se Mach vzpamatoval a řekl: „No tak nám aspoň povězte, kdo je ten novejš Jonatánův pán.“ A paní Kadrnožková honem kývla hlavou: „Ale jo, mileráda, mileráda. Je to jistý pan Kamenec. Zelená ulice, číslo pět.“



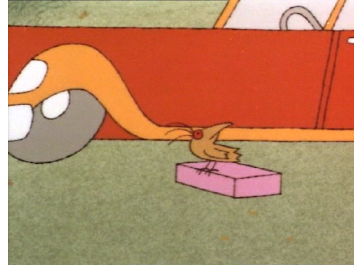
A tak místo koupání jel Mach s Šebestovou tramvají do Zelené ulice, kde jistý pan Kamenec s jistou paní Kamencovou odpočívali na sluníčku a jistá paní Kamencová volala: „Jonatáne, něco na osvěžení a mrskní sebou!“



A Jonatán hned nesl koka-kolu s ledem. Nerozlil ani kapičku a jistý pan Kamenec řekl: „Tak, a teď si vezmeš hadr a budeš leštit auto. Zadarmo tě živit nebudeme.“



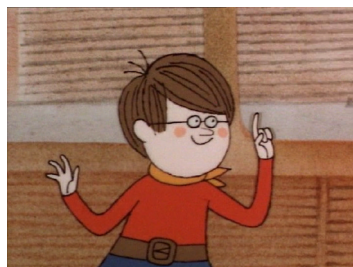
A Šebestová šeptala: „Člověče, to je děsný. Voni si z něho dělají normálního otroka. Chudinka malej. To ho čeká pěkněj život.“



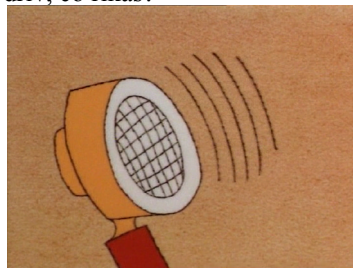
A Mach vytáhl sluchátko a řekl: „Šebestová, víš co, radši z něho uděláme vrabce nebo sýkorku, aspoň bude volnej jako pták, co říkáš?“ A Šebestová řekla: „To je teda fakt.“ Jenže to skončilo málem tragicky. Ještě že měl Mach sluchátko po ruce, takže chybu napravil a Šebestová si oddechla.



A jistý pan Kamenec se na Jonatána rozkřikl: „Ach, ty tak, ty se nám tady budeš proměňovat ve vrabce, jak si to vlastně představuješ, co? Dva dny nedostaneš jíst, ono tě to přejde.“ A Šebestová řekla: „Prosím tě, Machu, pojď pryč, já se na to nemůžu dívat.“



A potom jeli domů, smutní jak šafářův dvoreček, vzpomínali, jak to bylo nádherné, když Jonatán patřil paní Kadrnožkové, jak bývali pořád spolu a Mach najednou řekl: „Člověče, Šebestová, já mám bezvadný nápad, koukni se. Kdyby se paní Kadrnožková polekala nějakého zloděje, tak by si možná vzala Jonatána zpátky a všechno by bylo jako dřív, co říkáš?“



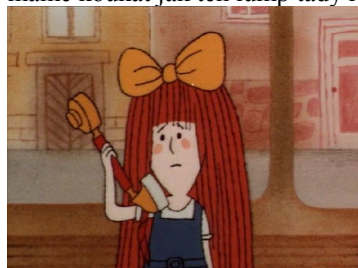
Ale Šebestová řekla: „No jo, ale kde chceš vzít nějakého zloděje, kterej by vlezl v noci paní Kadrnožkové?“ Ale Mach jenom mávl rukou, jako že je to je to nejmenší a řekl: „Prosím vás, my bysme potřebovali nějakého vpravdického zloděje, který by krad u paní Kadrnožkové.“ A ze sluchátka se ozvalo: „Teda řeknu vám, vy máte někdy nápady!“



A najednou tady stál chlap jako hora, vypadal příšerně a choval se ještě hůř, no choval se úplně neuvěřitelně a Mach řekl: „Člověče, blázníte, hned to vraťte, krást budete až v noci u paní Kadrnožkové!“ Jenže ten chlap zavrčel: „No určitě. Takový tintítko mi bude radit, co mám dělat.“



A navíc ukradl jednomu panovi zapalovač a Šebestová řekla: „Teda Machu, to se ti zas jednou povedlo. To byl opravdu bezvadný nápad. To se jako máme koukat jak ten lump tady řadí, dej to sem!“



A když jí Mach sluchátko podal, cosi do něj řekla a v tu ránu bylo po problému a Šebestová na kluka houkla: „Ať už je to všechno zase zpátky, nebo si mně nepřej!“ A když bylo všechno v pořádku, řekla: „Von ten tvůj nápad nebyl tak špatnej, Machu, jenže opravdovickýho zloděje bysme sotva zvládli.“



A Mach řekl: „Šebestová, je mi to jasný. Ty zloděje musíme dělat my.“ A večer se oba dva tvářili, jako že jdou spát, ale o půlnoci se vykradli na chodbu. Mach šel tiše jako myška, ale najednou se strašně lekl ale Šebestová řekla: „Co blázníš, to jsem přece já, stůj klidně, ať tě taky proměním.“



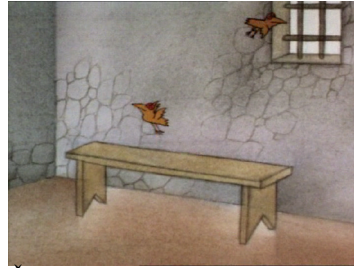
A za chvíli už byli oba u paní Kadrnožkové. Jenomže moc to tam neznali. Paní Kadrnožková začala volat: „Je tu někdo?“



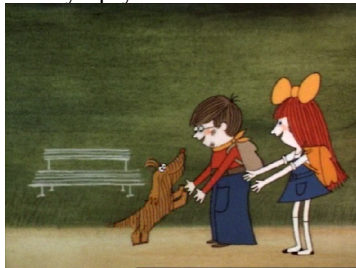
A Mach s Šebestovou dostali strach, propadli panice a paní Kadrnožková taky a ta křičela: „Pomoc! Zloději! Zamkli se mi v koupelně!“



A Mach s Šebestovou slyšeli, jak se sbíhají sousedé, jak buší na dveře, lomcují klikou a volají: „Otevřete! Otevřete! Všechny vás dostaneme!“ A potom se ozvala rána a koupelna byla plná lidí. Byli tady Krupičkový, Machový i Hubáčkový, byl tady pan Šebesta, pan Houkal a paní Vydrová a ti všichni mlátili Macha a Šebestovou vším, co jim přišlo do ruky, dokud nepřišli příslušníci VB a neodvedli je do vězení.



A když už byli zavření oba, Mach řekl: „Šebestová, co s náma asi bude?“ A Šebestová řekla: „Co by s náma bylo? Teď se poletíme normálně vyspat.“ Protože tam nebyla nikde poblíž kočka, proměnila je oba ve vrabce a na to tata byli pryč.



A příští den, když se vraceli ze školy, běžel jim naproti Jonatán, samou radostí skákal metr vysoko a Mach a Šebestová byli šťastím úplně bez sebe. Když přišli před dům, řekla paní Kadrnožková: „Tak, děti, odpoledne si už zase můžete hrát s Jonatánem, koupila jsem ho zpátky. To víte, takový pes, to je přece jenom pocit jistoty, že ano.“



A když to říkala, všimla si, že Mach a Šebestová vypadají nějak divně, to od těch holí a deštníků, a tak vykřikla: „Proboha, děti, kdopak vám to ublížil.“ A Mach s Šebestovou se jenom smáli: „To nic, paní Kadrnožková. To víte, když má člověk někoho rád, nesmí koukat na nějakou tu oběť.“ A běželi na zahradu aby si mohli s Jonatánem co nejdřív zase hrát.

10.2. Просмотрите несколько раз фильм *Oběť pro kamaráda* и ответьте на вопросы:

1. Co jednou vyprávěla soudružka učitelka dětem?
2. Proč Ifigenie chtěla obětovat život?
3. Co řekl Mach Šebestové o té Ifigenii?
4. Co mu odpověděla Šebestová?
5. Co řekl Mach Šebestové, když potom škola skončila a ti dva šli domů?
6. Na co se ptala Šebestová paní Kadrnožkové?
7. Jak se zatvářila paní Kadrnožková?
8. Co se stalo Machovi a Šebestové?
9. Co udělala paní Kadrnožková, když to viděla?
10. Věřila paní Kadrnožková na zloděje?
11. Vzpamatoval se mezitím Mach?
12. Na co se zeptal paní Kadrnožkové?
13. Jakou adresu mu paní Kadrnožková dala?
14. Co dělali Mach a Šebestová místo koupání?
15. Co dělali jistý pan Kamenec a jistá paní Kamencová?
16. Co volala paní Kamencová?
17. Co hned Jonatán přinesl?
18. Co mu přikázal pan Kamenec?
19. Co šeptala Šebestová Machovi, když to viděla?
20. Co nabídl Mach?
21. Souhlasila Šebestová?
22. Jak to málem skončilo?
23. Navrhl Mach chybu?
24. Jak na to reagoval pan Kamenec?
25. Co řekla Šebestová Machovi?
26. Jací jeli domů?
27. Na co si vzpomínali?
28. Jaký bezvadný nápad dostal Mach?
29. Co namítla Šebestová?
30. Co řekl Mach do sluchátka?
31. Co se ze sluchátka ozvalo?
32. Kdo se najednou objevil?
33. Jak vypadal a jak se choval?
34. Co mu řekl Mach?
35. Co ten chlap odpověděl Machovi?
36. A co udělal navíc?
37. Co Šebestová řekla Machovi o tom jeho nápadu?
38. Co udělala, když jí Mach sluchátko podal?
39. Co řekla Šebestová tomu klukovi?
40. Co řekla Machovi, když bylo všechno v pořádku?
41. Co bylo Machovi jasné?
42. Co udělali Mach a Šebestová večer?
43. Kde byli oba za chvíli?
44. Co začala volat paní Kadrnožková?
45. Co se stalo Machovi a Šebestové?
46. Co křičela paní Kadrnožková?
47. Co slyšeli Mach a Šebestová?
48. Co se potom ozvalo?
49. Co ti všichni sousedé dělali s Machem a Šebestovou?
50. Co řekl Mach, když už byli oba zavření?
51. Co mu odpověděla Šebestová a co udělala?
52. Co bylo příští den, když se vraceli ze školy?
53. Co jim řekla o Jonatánovi paní Kadrnožková, když přišli před dům?
54. Čeho si pak všimla a co vykřikla?
55. Proč se Mach a Šebestová jenom smáli?

10.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. Člověče, Šebestová, to musela bejt děsná hvězda ta Ifigenie. Víš, co to je. Nechat se jen tak zamordovat. 2. Já teda taky ne, ale uznej, že to vod ní bylo strašně hezký. 3. Hele, Šebestová, až budeš mít napsaný úkoly, tak na mě hvízdni, vememe Jonatána a půjdem se koupat. 4. Na zloděje nevěřím, co by mi taky kdo krad, pravda. 5. No tak nám aspoň povězte, kdo je ten novej Jonatánův pán. 6. Člověče, to je děsný. Voni si z něho dělají normálního otroka. Chudinka malej. To ho čeká pěkněj život. 7. Šebestová, víš co, radši z něho uděláme vrabce nebo sýkorku, aspoň bude volnej jako pták, co říkáš? 8. Kdyby se paní Kadrnožková polekala nějakýho zloděje, tak by si možná vzala Jonatána zpátky a všecko by bylo jako dřív, co říkáš? 9. No jo, ale kde chceš vzít nějakýho zloděje, kterej by vlezl v noci paní Kadrnožkovy? 10. Prosim vás, my bysme potřebovali nějakýho vopravdickýho zloděje, který by krad u paní Kadrnožkové. 11. No určitě. Takový tintítka mi bude radit, co mám dělat. 12. Von ten tvůj nápad nebyl tak špatnej, Machu, jenže opravdovickýho zloděje bysme sotva zvládli. 13. Šebestová, je mi to jasný. Ty zloděje musíme dělat my. 14. Byli tady Krupičkový, Machový i Hubáčkový, byl tady pan Šebesta, pan Houkal a paní Vydrová a ti všichni mlátili Macha a Šebestovou vším, co jim přišlo do ruky, dokud nepřišli příslušníci VB a neodvedli je do vězení. 15. Šebestová, co s náma asi bude? 16. Co by s náma bylo? Ted' se poletíme normálně vyspat.

10.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

obětovat život; pomoci z maléru; nechat se jen tak zamordovat; být od někoho hezký; jít k vodě; mít s něčím konec; div nepadnout do mdlob; zůstat jak solný sloup; mrsknout sebou; volný jako pták; mít něco po ruce; lomcovat klikou; mlátit vším, co přišlo do ruky; skákat samou radostí metr vysoko;

krve by se v někom nedořezal; ono tě to přejde; smutný jak šafářův dvořeček; chlap jako hora;

10.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды учительница рассказывала детям старые предания об Икаре, Одиссее и Ифигении, которая хотела пожертвовать жизнью, чтобы помочь папе выпутаться из неприятностей. 2. Мах сказал тихонько: «Слушай, Шебестова, ты представляешь, что это такое, дать себя прикончить?» 3. А Шебестова сказала: «Не представляю, но скажи, что это было от нее страшно мило». 4. А когда потом школа закончилась и они шли домой, Мах сказал: «Слушай, Шебестова, когда напишешь задания, свистни мне, мы возьмем Йонатана и пойдём купаться». 5. И вот он это говорит и вдруг видит госпожу Кадрножкову. 6. Ну и совпадение, мы как раз хотели к вам зайти. 7. Можно нам с Йонатаном пойти купаться? 8. Но госпожа Кадрножкова повела себя как-то странно. 9. Знаете, дети, наверное, не получится. 10. Я вчера Йонатана продала. 11. А Мах с Шебестовой просто онемели. 12. Она застыли, как соляные

столбы. 13. Ни кровинки в них не осталось. 14. А когда госпожа Кадрножкова это увидела, она затараторила: «Ну знаете, содержание собаки чего-то стоит: еда, номер на ошейник, когда никогда ветеринар». 15. А теперь мне скажите, к чему мне собака? 16. В воров я не верю, да и что у меня красть? 17. И она хотела еще что-то сказать, но Мах опомнился. 18. Скажите нам хотя бы, кто этот новый хозяин Йонатана. 19. А госпожа Кадрножкова сразу закивала: «С радостью, с радостью. Это некий господин Каменец, Зеленая улица, дом номер пять». 20. И вот вместо купания Мах и Шебестова поехали на трамвае на Зеленую улицу. 21. Некий господин Каменец с некой госпожой Каменцовой отдыхали на солнце, и некая госпожа Каменцова крикнула: «Йонатан, что-нибудь выпить, и пошевеливайся!» 22. Йонатан сразу же принес кока-колу со льдом. 23. Он не пролил ни капельки, и некий господин Каменец сказал: «А теперь бери тряпку и протирай машину. Даром мы тебя кормить не будем!» 24. А Шебестова шепнула Маху: «Какой ужас! Они обращаются с ним, как с рабом. Бедняжка! Хорошенькая жизнь его ждет!» 25. А Мах вытащил трубку и сказал: «Знаешь что, Шебестова, превратим его в воробья или в синицу, по крайней мере, он будет вольный, как птица». 26. А Шебестова сказала: «Это факт!» 27. Однако это чуть не закончилось трагически. 28. Хорошо еще, что у Маха трубка была под рукой, и Шебестова вздохнула облегченно. 29. А некий господин Каменец раскричался: «Ах так? Ты у нас будешь превращаться в воробьев? Как это ты себе представляешь?!» 30. Два дня не получишь есть, у тебя эта охота пройдет. 31. А Шебестова сказала: «Пожалуйста, Мах, пошли отсюда, я не могу на это смотреть!» 32. А потом они ехали домой, грустные-прегрустные, и вспоминали, как было чудесно, когда Йонатан принадлежал госпоже Кадрножковой и они были все время вместе. 33. И Мах вдруг сказал: «Слушай, Шебестова, у меня отличная идея!» 34. Если госпожа Кадрножкова испугается какого-нибудь вора, она, может быть, возьмет Йонатана обратно и всё будет по-прежнему». 35. Да, но где ты возьмешь вора, который залезет ночью к госпоже Кадрножковой? 36. Но Мах махнул рукой и сказал: «Нам нужен какой-нибудь настоящий вор, который будет воровать у госпожи Кадрножковой». 37. А из трубки раздалось: «Скажу я вам, ну и идеи вам иногда приходят!» 38. И вдруг появился громадный мужчина, выглядел он чудовищно, а вел себя еще хуже. 39. Мах сказал: «Не сходите с ума, сейчас же всё верните, воровать вы будете ночью у госпожи Кадрножковой!» 40. Однако тот громила проворчал: «Ну да, сейчас! Такой сопляк будет мне давать советы!» 41. И украл вдобавок у одного господина зажигалку. 42. Шебестова сказала: «Да, Мах, это была действительно отличная идея! Смотри, что этот негодяй вытворяет! Давай сюда!» 43. А когда Мах отдал ей трубку, она туда что-то сказала, и проблема была решена. 44. Шебестова на мальчишку прикрикнула: «Сейчас же всё верни, а то у меня получишь!» 45. А когда всё было в порядке, она сказала: «Это твоя идея была не так уж и плоха, вот только с настоящим вором вряд ли мы

справимся». 46. А Мах сказал: «Шебестова, мне всё ясно! Этих воров должны изображать мы!» 47. И вот вечером оба сделали вид, что идут спать, а сами в полночь пробрались в коридор. 48. Мах шел тихо, как мышка, но вдруг страшно испугался. 49. А Шебестова сказала: «Не сходи с ума, это же я. Стой спокойно, я тебя тоже превращу». 50. И через минуту оба были у госпожи Кадрножковой. 51. Госпожа Кадрножкова закричала: «Есть здесь кто-то?» 52. Мах с Шебестовой испугались, запаниковали и заперлись в ванной. 53. Госпожа Кадрножкова закричала: «Помогите! Воры! Они заперлись у меня в ванной!» 54. Мах с Шебестовой слышали, как сбегаются соседи, как они стучат в дверь, дергают за дверную ручку и кричат: «Откройте! Откройте!» 54. А потом раздался удар, и ванная была полна народу. 55. И все они колотили Маха и Шебестову всем, чем попало, пока не пришли милиционеры и не отвели их в тюрьму. 56. А когда из уже заперли, Мах сказал: «Шебестова, что же с нами будет?» 57. А Шебестова сказала: «А что с нами должно быть? Сейчас мы полетим спать». 58. Поскольку рядом не было кошки, она превратила обоих в воробьев. 59. А на следующий день, когда они шли из школы, навстречу им бежал Йонатан. 60. Мах и Шебестова были вне себя от радости. 61. Когда они подошли к дому, госпожа Кадрножкова сказала: «Дети, сегодня можете опять играть с Йонатаном, я выкупила его обратно». 62. Знаете, пес, это все-таки какое-то чувство уверенности, не так ли? 63. А когда она это говорила, то заметила, что Мах и Шебестова выглядят как-то странно. 64. Это было от тех палок и зонтиков, и она закричала: «Боже мой, дети! Кто вас обидел?» 65. А Мах и Шебестова только смеялись в ответ: «Это ничего, госпожа Кадрножкова. Если кто-то кого-то любит, он не должен бояться чем-то пожертвовать».